

TITI • LIST

LETO VI.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

STEV. 11

*od našega
LETECEGA
reporterja*

OB TRUGI

»Kdor je šel preblizu truge, ta se je nalezel kuge!« — Takšno pesem so slišali peti nekoga, ki je bral, da je šel za Stalinom še Gottwald in da je tudi Pieck zbolel. Mao Tse Tung je iz previdnosti ostal doma in mu žila bije normalno.

VERODOSTOJNOST

Vest, da so jugoslovanske čete vdrle v Albanijo, so italijanski časopisi objavili z velikimi naslovi na prvih straneh. Poznavalce italijanske resničnosti je že to dejstvo prepričalo, da je ta vest izmišljena.

DELIRIJ

De Gasperi je te dni pobesnel. Vzrok temu je bil galeb, ki je mirno plaval po morju.

NE POZABI ME!

Na Madžarskem so sklenili uzakoniti čuvanje spomina na Stalina. Ko so to zvedeli v Sibirijo deportirani Madžari, so enodušno priznali, da ga vse življenje ne bodo pozabili.

LUČ NA INDEKSU

Na Poljskem sme vsak državljani porabiti mesečno samo 30 kilovatnih ur električne energije. Praviijo, da se bo spričo takšne omejitve svetlobe še tistim posvetilo v glavi, ki se jim dosedaj ni.

RACUN, KI NE ŠTIMA

Fenomenalnega računarja imajo v Zahodni Nemčiji. V eni sekundi je na pamet izračunal, kdaj bo Vzhodna Nemčija brez prebivalstva. Vedel je namreč, koliko je tam prebivalstva in da pribeži vsak dan 1000 oseb čez mejo. Njegov račun je bil pogrešen le v toliko, ker ni upošteval tistih, ki jih Rusi sami odstranijo. Tako se je v računu zmotil za nekaj let.

DOBER SUROGAT

V Rimu je pri neki nesreči odletela glava mlademu študentu. Z večšo operacijo so mu na vrat prišli zeljnato glavo in dejali: »Za demonstracije bo fant še zmeraj dober.«

IHTA

Upi današnje Italije so splavali po vodi — po Temzi! Tito je prispel v London!

RIMSKE BOLEZNI

Zdravnik: »Gospod De Gasperi, vaše stanje je zelo resno! Tripartitni mrzlici se je pridružila še londonska vročica.«

20. marec v Trstu

OGORCENJE

Dva pijanca sta se spoprijela na cesti. Mimo pride policaj in ju strogo pokara: »Tako narazen! Kaj mislite, da smo na manifestaciji!«

Eden pa se kljub temu še razburi:

»Pomislite, tale porca maledetta mi je rekel, da sem zatajil fašizem!«

Policaj modro razsodi: »Ampak vseeno ga ni potem treba tako mlatiti. Saj vendar ni — Slovenec!«

RAZUMLJIVO

»... giorno, signora Balbo! Kje pa imate moža? Kaj on

ne misli sodelovati pri manifestacijah?«

»Ne, moral je ostati doma!«

»Sram ga je lahko!«

»Saj ga je tudi, čeprav ni nič kriv, da je v službi pri — policiji!«

NA POLICIJI

»Kaj naj storimo z vami, Aldo Ceppo? Tolikokrat smo vas že kaznovali zaradi razgrajanja in pretepanja, pa nič ne pomaga...«

»Signor sergente, kaj če bi moža službeno premestili v Trst?«

Enkrat resnična lovška zgodba

Bežeči zajec: »Lovec! Beživa hitro!«

Drugi zajec: »Nikar se ne boji! Znani lovski funkcionar je obelodan, da komaj vsak peti lovski strel pošteno zadene. Torej imava še dovolj časa za en inopsl.«

Fičafajev Tunek:

Lahkih nog naokrog

Osnutek za strahotno logičen scenarij v štirih kadrih z manjkajočim epilogom. Nastopajo: Crknjeno tele, zavarovalnica z monopolističnim položajem, kmetijsko posestvo in nedolžni grešnik.

1. KADER

Crknjeno tele: (ne reče nič, ker je k sreči že crknjeno).

Kmetijsko posestvo (vije ožaloščeno roke): Draga zavarovalnica, plačujem ti leto in dan drage premije — zdaj se ti izkaži in povrni škodo!

Zavarovalnica (napravi kislokulanten obraz in plača).

2. KADER

Zavarovalnica (nedolžnemu grešniku preteč s sodiščem): Ker si ti kot hlevar odgovoren za tele, vrni sedaj takoj, kar sem morala dati kmetijskemu posestvu za crknjeno tele!

Nedolžni grešnik (po primarni intervenciji sodnih organov s kislim obrazom plača).

3. KADER

Nedolžni grešnik (prepri-

čevalno vije roke): Drago kmetijsko posestvo — samo veš, da je tele crknilo zaradi objektivnih okolištin, za katere ni nihče kriv. Zato bi bilo pravilno, da mi povrneš to, kar sem moral plačati zavarovalnici!

Kmetijsko posestvo (uvidi objektivne okoliščine in plača tisti denar, ki ga je komaj dobilo od zavarovalnice).

4. KADER

Kmetijsko posestvo (prepričevalno — z malo izgledov za uspeh): Draga zavarovalnica, plačala si mi odškodnino za crknjeno tele, nato pa zahtevala odškodnino od hlevarja. To bi lahko sterilo že samo in mi ne bi bilo treba plačevati dragih premij. Tako pa sem sedaj brez teleta in brez denarja!

Zavarovalnica (z monopolistično logiko): To se me ne tiče. Če ti pogoji zavarovanja niso všeč — pa se zavaruj kje drugje — če moreš...

Crknjeno tele (ne reče nič, ker je k sreči že crknjeno).

Nande Bula:

KRIZARSKA VOJNA

Dolfek, kužek Muri, Vinkec in še nekateri drugi paglavci so se šli volitve. Toda nihče od njih ni hotel biti dr. Tischler — in so z igro odnehal. Ker pa je komaj dobrih sedem let minilo od zadnje vojne, ni prav nič čudno, da se je paglavcem zahotelo vojaške igre. Vinkec je predlagal, da bi bilo dobro organizirati križarsko vojno proti brezbožnim Jugoslovancem. Vsi so bili za to. Sklenili so, da bodo proglasili splošno mobilizacijo svojih sil. Lesni baron iz Brnce je prispeval pet »švartlov«, sam pa je raje ostal doma. Kaplan Zaletel je posodil svoj belogardiistični nož in predlagal celovški škofiji, da zviša Koroškim Slovincem cerkveni davek, češ: morda bi se pa le kateri prostovoljno javil v križarske vrste. Zase pa je dejal, da bo v boju sodeloval v zaledju. Dolfek, ki ima prakso z organiziranjem atentatov in rad voja »kvarglje«, je pisal uredništvu Kleine Zeitung, da naj posodi kakšno »Stinkbombe aus illegaler Zeita«. Muri je predlagal, da bi v prvi bojni črti morali jugoslovanskim vojakom kazati »Naš tednik — kronika«, ker bi morda kateremu le postalo slabo. Vsekakor pa bi po njegovem morali križarji lajati — kakor se je on naučil od makaronarjev. Za to je bil Dolfek najbolj navdušen. Muri in Vinkec sta izrazila tudi, da bo treba pred mobilizacijo na Koroškem vse slovenske duhovnike napoditi v nemške kraje in dobiti v zameno kakšne fajmoštre iz centralne Afrike — morda bi ti le bili dovolj črni. Tedaj pa je prišel po cesti star možak z belo brado in z marelo v rokah. »Gorjačo ima,« pravi Dolfek, Muri pa takoj za njim: »Dedek Mraz!« In ker po mnenju lističa »Naš tednik — kronika« Dedek Mraz še kar naprej »straša« po Koroškem, so jo vsi junaški organizatorji in poveljniki križarske vojske jadrno popihali v — Mohorjevo hišo.

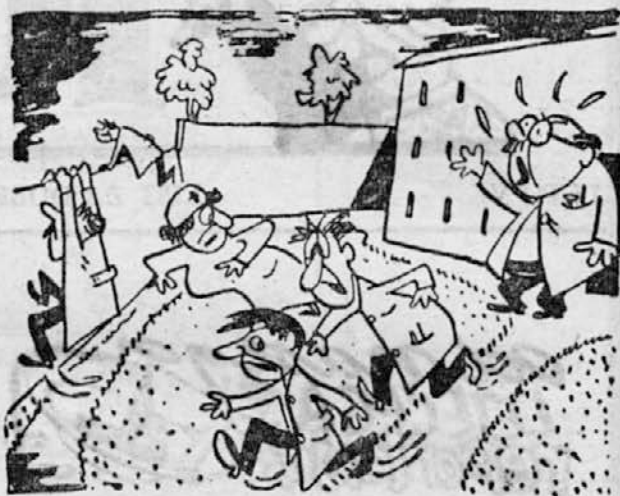
VEČINA

Ko je bil Bogoljub Jevtič še ministrski predsednik, se je nekoč odpeljal s prijatelji na izlet z avtomobilom. Naenkrat pa je moral šofer avto ustaviti. Zavozil je bil namreč v sredo velike črede ovac. Medtem ko sta šofer in pastir razganjala ovce, je Jevtič zamišljeno dejal prijateljem:

»To bi bila krasna večina v parlamentu!«

Če Rakoszi zjutraj kihne...

Po aretaciji zdravnikov v Sovjetski zvezi je umrl Stalin, po aretacijah zdravnikov v CSR je umrl Gottwald, a na Madžarskem...

Upravnik bolnice: »Stojte! Kam vendar tako bežite?!«
Bežeči: »Zdravnikov ni več! Zdaj smo lahko edino mi bolničarji na vrstili!«

IZUMITELJ IN MILIJONAR

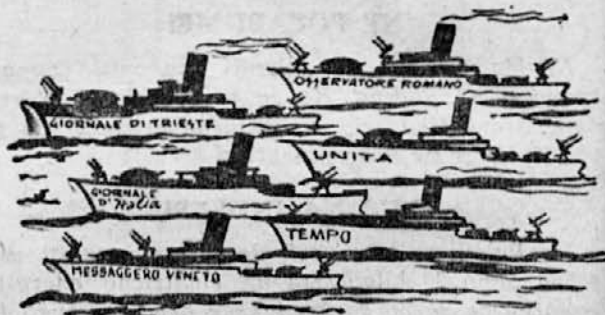
Ko je inženir Westinghouse iznašel pnevmatično zavoro za železnice, se je pri iskanju nekoga, ki bi mu finansiral izum, obrnil tudi na milijonarja Wanderbildta. Toda Wanderbildt mu je sporočil:

— Nimam časa, da bi se pogovarjal z idioti, ki se imenujejo izumitelji!

Westinghouse je našel drugega podpornika in kmalu je postal slaven po vsem svetu. Nekega dne pa je dobil od Wanderbildta ponudbo, da vstopi tudi on v njegovo delniško družbo. Westinghouse mu je odgovoril:

— Nimam časa, da bi se pogovarjal z idioti, ki se imenujejo milijonarji...

VSAK PO SVOJE

Tudi italijanski rušilci (miru) so budno spremljali maršala Tita na poti v London.

Tudi Wilhelm Pieck bolan

»Kaj pa se neki čudijo, če bežimo na zahod? Vzhodni Nemčiji še predsednik vlade ne more živeti!«

PEPA ODGOVARJA JUCI
Draga Juca!

Pišem Ti iz sežanskega okraja. Tu je zelo lepo, le bolan tu ne smeš biti. Stirje zdravniki imajo toliko dela, da še jesti ne utegnejo, babice manjka na vseh koncih in krajih — in kar debelo gledajo, če se kje kakšna pojavi.

Iz nekega hleva se je pripodila kopica otrok. Vprašala sem jih, kaj so tam delali, pa so mi dejali, da so bili v šoli. Sem mislila, da so se učili molzti, pa so mi pojasnili, da je v hlevu prava šola, kjer se učijo poštevank in abecedo. Malo so sicer dišali po kravjčkih, a kaj to, če jim le učenost leze v glavo!

Učitelj mi je pa povedal, da je v šoli le še lepše, ko pa v tisti »sobici«, kjer mora prebivati. Dvakrat si je že razbil glavo, ko je sunil v prenikez strop — ozeblina pa nosi za spomin na tisto peč, ki je ni.

Drugače pa je tu v sežanskem okraju zelo lepo — še lepše pa bo, ko se bodo zanj nekoliko bolj pobrigali. Te pozdravlja

Tvoja Pepa

CAROVNIJA

— Daj, Cefizelj, povej nam kakšno šalo! — so me oni dan prosili Celjani.

— Nak, tega pa ne morem. Ne utegnem, nimam časa! — sem jezno odvrnil.

— Zakaj pa ne utegneš? — Hm, ne vem, kako bi vam to razložil. Stvar je v tem, da sem zaposlen z veliko čarovnijo.

— Za božjo voljo! S kakšno pa?

— Caram, čaram, da bi iz enega pekarskega podjetja pričaral še drugo.

Hu, kako grdo so me tedaj pogledali Celjani.

— Toda, Cefizelj, saj nam že eno podjetje peče dovolj slab kruh! — so rekli.

— Ze, že — sem se branil — ampak odslej ne bo več tako hudo. Kar potolažite se, saj vas bosta oskrbovali s slabim kruhom kar — dve podjetji!

VSE ZA KULTURO!

Ko sem si v Grižah radovedno ogledoval nedograjeni zadržni dom, so mi nekateri vaščani dejali, da se lahko z njim kar pod nosom obrišem.

— Zakaj pa? — sem jih vprašal.

— Zakaj? Zato, ker ga mi ne potrebujemo, saj nam za kulturno udejstvovanje zadostujejo naše — gostilne.

LJUBLJANSKE

IZJAVA

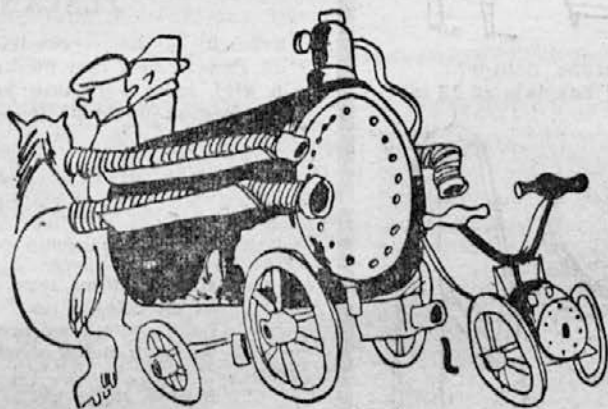
demskem plesu, smo spodaj podpisani pooblašeni, dati naslednjo izjavo:

Res je sicer, da skraja sploh nismo hoteli slišati o tem, da bi igrali na plesu

Prispevek »Totega lista« k diskusiji

Avtobus? Trolejbus? Girobus?

je spodnja slika, posneta pravkar na ljubljanskih ulicah

... najprej menda en pošten d....bus!

MUZA IZ LJUBLJANE

(Piše Štef Bezljaj)

EPITAF

V cvetu mladosti tu spet je ugasnila reklama, kratak je bil njen drget.

Zalostna neonska mama.

POMLADNA

Pomlad je tu. Drevesa zelenijo, iz Afrike že lastovk trop frčl. Pomlad je tu, izkušnje nas učijo: saj Narodna se banka spet seli!

PANTA REI...

Vse se suše, vrti, je relativno spoznanje, v splošnem vrtenju stoji le — stanovanjsko vprašanje!

QUO VADIS?

Birokracija »Made of Gradis«.

javnost sprašuje: »Gradis, quo vadis?«

ONI IN MI

(Piše Ivan Zebliček)

Ce si uslužbenec ljubljanske klavnice, se zvečer naješ mesa, ki si ga prejel po nižji ceni ali zastonj (to se imenuje v ilegalnem delovnem pravu deputat) — in ne moreš zaspati. V trebuhu ti kruli, ti pa premišljuješ: kako zaspati? Pa ne gre in ne gre, ker ne moreš sproti prebavljati tolikšne količine mesa. Sele potem, ko se spomniš, da v drugih podjetjih ne prejemaš deputatov, sladko zaspiš. Tedaj pa sanje — hude sanje... vidiš rdečeličnega blagajnika, ki ti tišči v roko presežno plačo — 28.000 dinarjev. Iz daljave se pa vali proti tebi protestni val potrošnikov. Kričijo, mahajo s pestmi. O, groza, ti pa imaš lišias in ne moreš bežati...! Oh, sreča, zbudil si se! Potrošnikov nikjer, spomniš se pa, da si prejel več, to je 33.650 dinarjev presežne plače.

Drugi večer greš zopet spat. Deputat je bil tokrat premasten. Presežna plača je že splahnela. Kako doseči novo? Jasno, praktično in ekonomsko: zvišati cene! In zopet sladko zaspiš. Toda, zakaj so vendar sanje na svetu? Sanjaš, da si zvišal cene mesu in da ga nihče ne bo kupoval. Klavnica je polna mesa, ki se že kvari, smrdi, črvi se plazijo po policah in se ti smejejo. O, groza,

mariborskih kolegov, vendar tega nismo mislili popolnoma resno. S to potezo smo hoteli — ker smo videli, da so Mariborčani v stiski za glasbo — samo dvigniti ceno (ne ugled, da ne bi kdo napačno razumel) našemu orkestru. In uspeli smo; kar smo hoteli, to so nam tudi dali. Celo avtobus!

Kar se tiče avtobusa, je bila pa tudi samo taktična poteza. Ne glede na to, da je izredno velika razdalja med Mariborom in Ljubljano res preutrudljiva za muzikante (saj smo še kljub avtobusu morali delati precejšnje odmore), držimo sedaj v rokah karto, ki ima vsaj tako veljavo kot pri taroku škis! Kajti če bodo morda imeli kdaj akademski ples v Kočevju ali Novem mestu, bomo rekli, da dolenske ceste za tako fin in moderen Putnikov avtobus niso primerne in bomo zahtevali helikopter!

Tudi govorice, da smo pustili na cedilu barski orkester, ki je pripotoval z nami in ki je po pogodbi moral igrati do petih zjutraj, mi smo jo pa odkurili že ob treh, ne drži. Tem mladeničem, ki so nam kolegi i kot študentje i kot muzikantje, smo hoteli dati samo priložnost, da v nedeljo dopoldne po neprepani noči obiščejo vse prijatelje in znanke, ki so si jih pridobili med dvomesečnim gostovanjem v Mariboru poleti preteklega leta.

Upamo, da je s to našo izjavo sedaj ta zadeva razčiščena in da smo s tem vsem obrekljivcem zamašili usta.

Z glasbenimi pozdravi! Stanko Saks Tone Truba

Tine Trombon

SADNI ŠKODLJIVCI — POZOR!

Društvo prijateljev sadnih škodljivcev poziva vse ameriške kaparje in druge njim podobne specialiste, ki se v svojem sedanjem prebivališču čutijo na kakršen koli način ogrožene, naj nemudoma pospravijo svojo ropotijo in se odpravijo v Predosije na Gorenjsko. V tamkajšnjih sadovnjakih bodo lahko živeli v rajskem miru in dočakali visoko starost, kajti svetovalec za kmetijska vprašanja pri »Totem listu«, Zlajfarjev Tine, je iz zanesljivih virov izvedel, da vaščani v Predosljah vse do leta 1999 ne nameravajo poškopiti svojega sadnega drevja. Pri vašem izredno humanem prizadevanju za dvig slovenskega sadjarstva vam želi Društvo prijateljev sadnih škodljivcev kar največ uspehal!

ZGODEBA O USTREZ-LJIVIH KOLPORTERJIH

— Peter, zakaj si pa kupil toliko časopisov?

— »Glas Gorenjske« je razpisal velik nagradni natečaj za rešitev dveh križank, pa sem sklenil, da se ga bom tudi jaz udeležil.

— So križanke težke?

— Tega pa ne vem.

— Ne veš? Kako to, saj vendar vidim, da si jih že rešil.

— Nisem jih rešil jaz, ampak prodajalec časopisov. Veš, pri nas na Jesenicah so kolporterji tako vpljudni in ustrezljivi, da kar sami rešijo vse uganke in križanke v časopisih. In pomisli: niti napitnine ne zahtevajo za ta plemeniti posel!

KATEGORIZACIJA

»Pravkar sem se prijavil za B izpit...«

»Vraga, saj vendar že imaš C izpit!«

»Saj prav zato moram napraviti še B izpit, potem pa še A...«

»Cudno! Pri vas je pa vse narobe...«

»Zakaj? A kategorija je vendar več kot B!«

»Več?! Potem pa pojdi najprej v ljubljanski »Slon«, ki je A kategorija, nato pa še v kranjsko »Evropo«, ki je B kategorija, naroči v obeh praško rižoto in videl boš, da je kategorija B za tri kovače več kot kategorija A!«

VOLK JE SIT, KOZA PA CELA

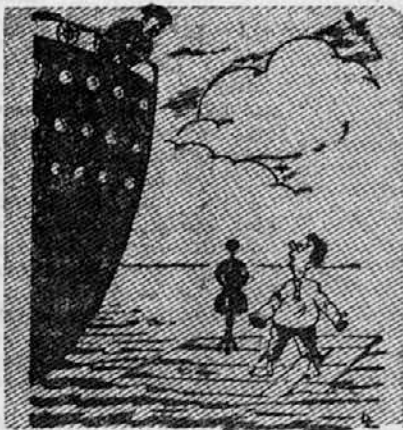
— Kako pa kaj uspeva pri vas na Vinskem vrhu Ljudska univerza?

— Odlično! Imeli smo že štiri predavanja.

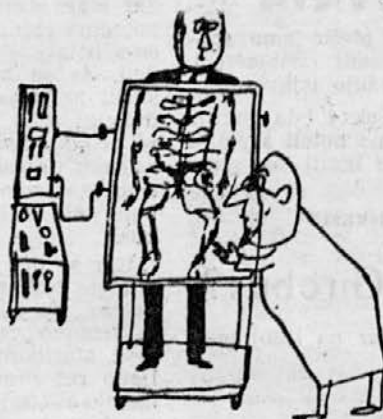
— Hudiča?! Kako pa ste to napravili?

— Čisto enostavno. Trikrat so prišli na predavanje združniki, pa ni bilo predavatelja, četrtič pa je prišel predavatelj — pa ni bilo združnikov.

Z MARSA IN BLIŽE

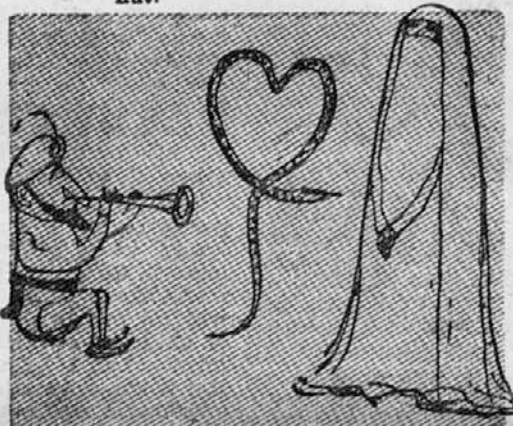
— Veste kapitan, tako je bilo, ko se je ladja potapljala, je bila tema...

— Je kaj narobe, doktor?
— Vaša ura! Zaostaja za 13 minut!

— Kolega, zbudi se! Zdaj sem jaz na vrsti!

Zaljubljeni fakir

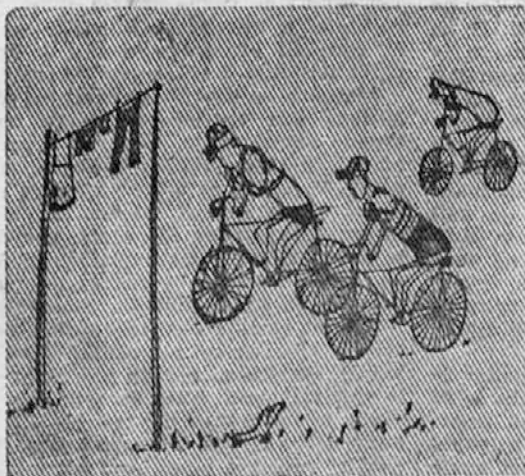
— Glej, to je pa tisti gospod, ki je v kinu sedel za mano.

— Da, dragi... bom prišel na sestanek. Da pa me boste lahko spoznali, si bom zavezal rdečo kravato z rumenimi pikami.

Hrana samo za enega.

— Sem ti pravil, da to ni bil ošlj!

MEŠANA SOLATA

Miroljub:

HEROJSKA ODLOČITEV

Možje v Stockholmu se zedinili ne znajo, komu za mir nagrado Nobela bi prisodili! Če gre za mirovanje — nam posluh naj dajo: Slovenski književniki bi jo najbolj zaslužili!

SODOBNA NAGRADNA UGANKA — SAMO BREZ NAGRADE

(Gre le za čast!)

Zdaj ti ugankar neugnani ugani, kaj bolj je junásko: Napraviti film al' kritiko zánj napisáti koljásko?

PLACANA POEZIJA

Sejm bil je živ — prodal i on je svoj ponos, da Pegaza bi s tem podkupil. A glej, kako v računu jo je skupil: Ko Pegaza pogledal je — je videl, da je — bos...

Kvaka:

»GLAS DRUGEGA...«

(Filmska ocena v verzih)

Kdo v filmu tem ubil je komponista, ki operete ni do konca spisal?
Kdo s svetla ga je nesramno zbrisal?
Tu sum pokaže brž na libretista.

Morda ga je ubila primadona?
(Mladost, ki ljubi, ne pozna pardona!)
Na živce šla ji je njegova pleša?
V umor še mladi glasbenik se vmešal!

Poseg ljubimca vmes je neizbežen.
(Saj Amor v sléhernu je zgodbo vprežen)
Nastopa še direktor gledališča.
(Poročstvo, da bo v zgodbi mnogo vrišča.)

Naravno, da je komisar še zraven, galanten mož, ki je celo zabaven.
To v grobem so vsi glavni filmski liki.
(Menda dovolj — ker stroški so veliki!)

Ko pevka se na odru onesvešča,
(neumnica — zakaj pa poje tešča!)
ko odpovedana je premiera,
zožuje se morilec kariera!

V finalu, ko dovolj je že norčije,
magnetofonska plošča ga odkrije.
To res je dragoceni instrument!
Sledi kot običajno — »heplend«!

Vendar se skriva v filmu tem odlika, ki me kot kritika resnično mika:
Ta film iz inozemskega je trgal
Zato naj se ga, prosim, nič ne trgal!

S produkcijo domačo smo domači!
Le naj jo kritik biča in krtači!
Pred filmi, ki so polni tuje slave,
domači kritiki, sklonimo glave!

Cenča:

HOMO BIROS KRATIKUS

Kariera je minljiva, včeraj bil si še gospod se sprehajal, komandiral, da so bili se povsod.

Na vseh sejah si opletal, kar si slišal kje drugod, s tujim perjem si se tišpal — kakor zna pač demagog.

Včeraj »glavca«, danes nula! — to je logičen kontrast saj če norec dviga glavo, sonce zliže lažno mast.

Eh, navzdol si dobro stiskal in uradnike krotil — a navzgor? — si pete lizal, da bi se naprej preril.

Vtikal nos si v vse zadeve, bil si skratka mali bog, hvalil, grajal, dajal nauke — vedno tulil v svoj rog.

Kogar čas je že povozil, se zaman bo v javnost dril: »Toti list« je regresiven on mi slavo je požril!

Maks Zdraba:

RAČUN, TRIJE OPOMINI IN ARBITRAŽA

(Neverjetna zgodba iz sedanjih dni)

Kot so na svetu ljudje, ki se trdno držijo svojih principov, tako so tudi podjetja, ki neverjetno vztrajajo na principih. Tako rekoč iz principa. In eden takšnih principov je tudi točnost v poslovanju!

Zamislite si torej takšno podjetje s principi in vi naročite pri njem — recimo obešalnik za obleke. V bistvu ni obešalnik za obleke, nič neprincipialnega in zato vam v podjetju tudi obljubijo njegovo izdelavo.

Mineta mesec in dan — obešalnika od nikoder. Plašči se valjajo po stoli in če hočete sedeti, jih morate položiti na pisalno mizo. Če pa hočete potem pisati, jih morate zopet obesiti na vrata, kadar pa hočete skozi vrata, jih morate položiti zopet na stol. Skratka, položaj postaja zapleten! Dvignete slušalko telefona.

»Halo, kako je z našim obešalnikom? Veste, naše obleke ...«

»A tako,« pravijo na oni strani, »tako ga dobite!« — in zaprejo telefon.

In res, kmalu pride — račun.

»Ho!« smo si dejali, »račun je dober znak! Kmalu bo obešalnik tukaj!« In smo z obnovljeno potrpežljivostjo prelagali plašče s stola na mizo in z mize na vrata.

Mineta zopet mesec in dan. Račun je tu, obešalnika pa ni. In na račun pri najboljši volji ne morete obesiti suknje, da o Jankovem »abuku« sploh ne govorim. Tega je namreč obžrl pes, ki spada kot model v naš inventar. Ker pa je umski delavec — Janko namreč, ne pes — potrebuje klobuk za kritje svojih proizvodnih naprav. Zato posežete še enkrat po telefonu.

»A tako — oprostite,« pravijo na oni strani. »Račun ste dobili. Dobro, tako! Dobite obešalnik!« In zaprejo telefon.

Resnično, kmalu nato pride — opomin:

»Pri pregledu naših knjig. Pričakujemo takojšnjo plačilo. S spoštovanjem ...«

Ker pa tudi na opomin ne kaže obešati suknj, čeprav nastajajo takrat, če na njih sedite, dodatni stroški zaradi likanja, posežete znova po telefonu:

»Halo,« pravite še vedno vljudno, »tako in tako, dobili smo opomin, obešalnika pa ne!«

»Tako, tako!« pravijo zopet oni. »Opomin ste torej dobili. Dobro, takoj vam pošljemo obešalnik.«

Prihodnji dan, kot po naročilu — pride drugi opomin:

»Pri pregledu naših knjig vas opominjamo ... v izogib posledic ... (brez spoštovanja!)«

Kako tudi — spoštovanje do takih nerednih plačnikov, ki so samo s stroški opominov zvišali svoj dolg za pol obešalnika! Da, saj res, obešalnik ...

Minila sta zopet mesec in dan, obešalnika pa namreč še vedno ni! Račun, dva opomina, eden s spoštovanjem, drugi brez — vse v redu, prosim, toda obešalnik, obešalnik!

Ni hudik, zopet zgrabite za nesrečni telefon.

»Dva opomina ste dobili in račun tudi? Potem pa je vendar vse v redu! Zakaj torej ne plačate?« — A tako, obešalnika še niste dobili. Malenkost! Takoj!«

Kdo bi si mislil — ne minejo trije dnevi — evo tretji opomin. Ne bom dejal: surov — toda brez vsake trohice spoštovanja prav gotovo. In pa z arbitražo!

Bratje — na arbitražo pa celo ne kaže obešati klobuka — to bi mejilo na nesposlilnost, bogami. Toda obešalnika še vedno nimamo!

Pa kaj bi vam pripovedoval še dalje! Naš odgovorni urednik mi je dejal:

»Napiši to zgodbo,« in pomagal s svinčnikom, s katerim piše honorarje, »to je zadnje sredstvo, da pridemo do obešalnika. Če pa še to ne bo pomagalo,« je pomembno dejal, »bomo drugič napisali, katero podjetje je to ...«

Sedaj pa sem resnično radoveden!

STVAR BODOČNOSTI

Mlad književnik je prišel k slavnemu francoskemu piscu Tristanu Bernardu in ga prosil, naj mu odkrito pove svoje mnenje o njegovem delu. Ko je Tristan Bernard prečital tekst, ga je vrnil mladeniču in dejal:

— Mladi mož, takšne stvari boste lahko pisali, ko boste že slavni. Prej pa morate napisati še kakšno dobro stvar!

MODERNA RIMSKA VOLKULJA

FILOZOFSEKE DEFINICIJE

Peter je filozof. Ne verjamete? Poslušajte!

Nekoč se je Peter sprehajal pozno ponoči sam po ulicah. Nenadoma priteče mimo njega moški, za njim pa miličnik, ki kriči:

— Primitite razbojnika! Primitite razbojnika!

Peter pa je mirno šel dalje in pustil razbojnika mimo sebe! Miličnik je ves razjarjen pritekel do njega in mu dejal:

— Zakaj ste pustili razbojnika, da vam je pobegnil? Ali veste, da ta človek ubija?

— Ubija? Potem pa je verjetno mesar?

— Ah, kje! Saj ne ubija živali, temveč ljudi!

— Potem pa je vojak!

— Ne, vendar! Saj ne ubija med vojno, temveč v mirnem času!

— Torej je gotovo krvnik!

— Pa kako ne razumeš, človek dragi, saj ta ne ubija obsojencev, temveč mirne državljane!

— Aha, potem pa je gotovo zdravnik, kajne?

— Kakšen zdravnik nekih Zrivar, ki se ne morejo braniti, pobere vse, kar se mu zdi!

— Potem pa ni drugače, kot da je to — banka!

BOZZI NAMESINIK

V Italiji izšli knjigi »Mussolini diplomatico« je njen avtor opisal tudi fašistično dejavnost tržaškega škofa Santina.

Novinar: »Presvetil, zdaj tožite pisca knjige »Mussolini diplomatico« zaradi obrekovanja?«

Škof Santin: »Mussolini je mrtev, nekdo pa ga vendar mora tožiti.«

PREVENTIVNE MERE

Eden od treh: »Če bi pa prišel neki Josif iz Moskve in hotel korigirati naše knjige, ga vržite ven!«

Velja le za tiste, ki se čutijo prizadete

»Hvala! Bom kar brez štafetne palice!«

Film, ki ga ne bomo gledali

NADEBUDNA PESTUNJA

Pestunja priteče brez sapé domov: »Gospa, ne zame-rite, ne vem, ali ste me poslali na sprehod s tremi ali štirimi otroki...?«

EN STARCEK BI ŽIVEL...

Upokojenec: »Veš kaj, Smrt, samo toliko še počakaj, da me prevedejo!«

OD VIŠNJE GORE TJA DO KOLPE

MESARSKA

Dva Žužemberčana sta se srečala na poti v Ljubljano.

— Hej, Jaka, kam pa že-neš vola?

— V Ljubljano — k me-sarju! Kam jo pa ti mahaš?

— Tudi v Ljubljano — po tri kile — govedine!

So pač čudna človeška pota, če so mesarji v do-mačem kraju preveč — »aktivni!«

SESTANEK NEKJE NA DOLENJSKEM

(Zadeva se v samem Novem mestu ni zgodila!)

Začeli so ob 21. uri z re-feratom. Ob 22. uri je po re-feratu nastopila groba tiši-na. Poziv k diskusiji je za-del v prazno. Zavladal je molk na kvadrat. Ob 23. uri je bila situacija še nespre-menjena. Možu, ki je sesta-nek vodil in imel referat, je bilo tega zadosti:

»Dokler ne bo eno uro diskusije, ne gremo domov!«

Ob 24. uri je bilo še ved-no tiho. Ob enih ponoči pa je bilo tihim nediskutan-tom dovolj sestanka. Vse roke so švigile navzgor. Pričela je enourna disku-sija. Ob dveh ponoči so šli domov.

(Zamisel je dobra. Patent je doma nekje na Dolenj-skem. Pišite ponj! A ne v Novo mesto, tam njegov izumitelj resnično ni do-ma!)

TURISTIČNO DRUŠTVO NA KVADRAT...

... imajo v Novem me-stu, kajti izredno agilnim odbornikom je uspelo dva-krat zaman sklicati občni zbor. Prvič se ga je udele-žilo sedem ljudi, drugič pa devet. Predstavniki društva je našemu dopisniku izjavil, da pričakuje na tretjem občnem zboru udeležbo vsaj dveh Novomeščanov — ampak ne zato, da bi se pogovorila o delu društva, marveč zato, da bo občni zbor — sklepčen.

USODNI »PAGAT ULTIMO«

Praviijo, da so občinski možje v Pišecah zelo za-posleni. Dolgo v noč zaseda-jo na občini za zastrtimi okni in nihče ne ve, kakšne probleme rešujejo. Oni dan pa sem srečal svojega pri-jatelja in ga vprašal:

— Jože, kam pa tako hi-tiš?

— Veš, važno sejo ima občinski odbor.

— Res? — sem se začu-dil. — O čem pa boste raz-pravljali?

— O tem, ali se bo pred-sedniku občine končno po-srečilo v treh zaporednih igrah napovedati pagat-ultimo ali ne...

DVOM

— Pravite, da so pred pri-hodom Slovencev živeli na področju Ljubljane dolga stoletja Longobardi! Tega nikakor ne razumem.

— Zakaj pa ne?

— I, zato, ker niso pustili nobenih napisov za seboj. Poglejte, Italijani so bili tu samo štiri leta, pa še danes spominjajo nanje razne »trattorie« itd. Za one pa ste rekli, da so prebivali tukaj nekaj stoletij!

ABSOLUTNA VEČINA

Zbrali so se trije člani Trgovinske zbornice LRS v gostilni, pa se niso mogli zediniti, kaj bi naročili: ali pol litra črnega — ali pol litra belega. Tedaj pa pravi eden izmed njih:

»Počakajmo še toliko ča-sa, da pride še eden, potem bomo pa lahko glasovali. Če se jih bo zopet polovica glasovanja vzdržala, bo Ti-ne glasoval proti, jaz pa za, potem se bomo lahko odlo-čili za tisto, kar bo odločila absolutna večina!«

GLASOVANJE

Na množičnem sestanku delovnega kolektiva. Pred-sednik delavskega sveta: »Tovariši, kdo je za pred-log, naj dvigne roko!« Roke se dvigajo; skoro polovica! Predsednik: »Tovariši! Pre-cej glasov manjka. Kdo je proti predlogu, naj dvigne roko!« Nobena roka se ne dvigne — in predlog je sprejet...

MED PROFESIONALCI

Na trgu v Radgoni sta se srečala dva šušmarja:

— Pozdravljen, Vinko, kam pa tako hitiš?

— Na sestanek Ljudske tehnike.

— Hudiča! Kaj si zdaj tudi ti član te organizacije, o kateri si vedno tako grdo govoril. Kdaj si se pa vpi-sal?

— Pred tremi meseci, ko sem zvedel, da radio-ama-terji radgonske Ljudske tehnike uganjajo prav tak-šen profesionalizem kot nekateri naši nogometaši. No, in ker jim nisem hotel delati konkurence, sem se jim še jaz pridružil. Saj veš: gliha skup štriha.

VAŽNA OBJAVA

Gostinska zbornica v Murski Soboti obvešča vso javnost, da je v zvezi z njeno nedavno letno skup-ščino kakršno koli klevetanje in širjenje alarmant-nih vesti najstrožje prepo-vedano. Gostinska zbornica nadalje sporoča, da njeni člani na skupščini zato ni-so razpravljali o cenah vina v murskosoboških gostin-skih obratih, ker o tem sploh ni bilo treba razprav-ljati, kajti cene so že tako — dovolj visoke.

Kakšen bi bil film

Jara gospoda

če bi ga delali tako, kot so zanj pisali kritike:

Enemu je debeluh, drugemu kot treska suh, tretjemu je korenjak, onemu spet kakor spak; koga strašno grba moti, temu trebuh je napoti... V tem edini so samo, da je film: »Tako — tako!« (V globokem spoštovanju kritikom filma »Jara go-spoda« — TOTILIST)

INCIDENT

Dva češkoslovaška lovca zajadrata v zanočnem cono, pa srečata ameriški bombnik. Ko ju ta opazi, se jima skuša izogniti. Tedaj se češki pilot razburi:

»Poglej ga! Užgiva po njem! Nesramnež si je drznil podvomiti v to, da imava čisto miroljubne namene!«

ŠPORTNIK KLJUŠE

TO PA NE!

»Narodni sport« piše, da je bil v Zagrebu dosežen doslej najvišji rezultat v košarki med Monterjem in Sijemenom in sicer 182:32, s čimer je bil postavljen jugoslovanski rekord. Jaz sem v imenu »Totega lista« pooblaščen izjaviti, da to ni res, ker je dosegel lani Branik proti Usnarju iz Soštanja čez 200 košev. V nizki kvaliteti nekaterih naših košarkarskih klubov se pa ne pustimo dati v koši!

REKORD V PLANICI

Na smuškah skakalnih tekmah v Planici je bil dosežen svojevrsten rekord: organizatorji so dokazali, da se da pri zaledenem zaletišču in doskoku ter pri močnem vetru doseči nekaj človeških nesreč.

FILOZOFIJA IN SPORT

Nekateri nasprotniki športa mislijo, da med filozofijo in športom ni nikake zveze. Poglejte, da je: Od 20. do 29. marca bo v Bukarešti svetovno prvenstvo v namiznem tenisu. Prijavilo se je 16 držav, toda romunski časopisi jih omenjajo le 14, ker ne omenjajo niti Jugoslavije niti Izraela. To pa zaradi tega, ker zastopajo filozofijo nekega filozofa, ki je zastopal stališče, proti kateremu so govorila vsa dejstva. Ko so mu to predočili, je dejal: »Tem slabše za dejstva!«

SAMO ZARADI TEGA

Našo nogometno mladinsko reprezentanco bo spremljalo v Belgijo predvidoma pet starejših spremljevalcev. To pa najbrž iz stimulacijskih razlogov, da bi ostali mladinci, ki ne gredo v Belgijo, postrili svoj trening, ker niso s sedanjim znanjem mogli priti v reprezentanco.

AFORIZEM

Mariborski namizni tenis je kakor namizno vino: od časa do časa ga zmanjka.

SODOBNA TERMINOLOGIJA

»Kako je s teboj? Si položil maturo?«
»Ne, bil sem eliminiran v semifinalu...«

NAIVNOST

— Veš, šela na taborjenje v hribih sem dobila spoznal svoje dekle...
— Ali ji je zmanjkalo šminke?

PREMNOGOKRAT

Juniorsko moštvo potuje

VSAKDANJE LAZI

Od jutri naprej ne bom več kadil!
To ti pravim danes zadnjič...
Vem, ves čas sem mislil na to, pa na žalost ni bilo mogoče!
Nikoli nikomur ničesar ne obljubujem!
Jaz imam mirno vest!

Vечно sem sanjal o ženi, ki bi bila tebi podobna...
Razumem, razumem...
Tri dni in tri noči že nisem spal!
Imel sem sestanek...
Slišal sem v radiu.
Velik asortiment!
Prejeli smo novo pošiljko blaga.
Znižane cene!

SIJAJNA SLIKA

— S to sliko sem hotel prikazati vse strahote vojne.
— V tem ste popolnoma uspešni. Strašnejše slike v svojem življenju še nisem videl.

TOTI NATECAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

Od udeležencev I. Totega natečaja športnega značaja jih je 105 navedlo po eno pravilno rešitev, 18 pa je uspelo pogoditi vseh 7 rezultatov narobe. Zreba je določil prvo nagrado v znesku 3000 din Ivanu Škrbincu, Stebljenk 2, Smartno v Tuhinju, drugo nagrado — 2000 din Romanu Tomšiču, Maribor, Popovičeva ul. 1, tretjo — 1000 din pa Marjanu Škodli, Via Besenghi, Izola, STT

ODREZEK ŠT. 2 za tekme 22. III. 1953

Zagreb: DINAMO—PARTIZAN
Beograd: BSK—LOKOMOTIVA
Sarajevo: SARAJEVO—CRV. ZVEZDA
Novi Sad: VOJVODINA—SPARTAK
Skoplje: VARDAR—ZAGREB
Maribor: BRANIK—AUSTRIA (Celovec)
Köln: NEMCIJA—AVSTRIJA
Maribor: BRANIK—ZELEZNIČAR (Maribor) (ping-pong)

Razlaga: 1 — zmaga prvoimenovanega moštva 2 — zmaga drugoimenovanega moštva, X — neodločen rezultat. Napišite samo enega treh znakov!

Priimek in ime: _____

Kraj: _____

Ulica in hišna št. _____

KLJUŠETOV KOMENTAR...

Ko ste uganjevali rezultat nogometne tekme Branik—Zelezničar, gotovo niste pomislili na to, da ima Branik tako slabe strelce, ki ob stalnem napadanju zmorejo doseči le dva gola. Veste, pa ne gre drugače, če se eni in drugi ne znajo odkrivati pri igri. Trikrat so se strelci zmotili in bilo je 2:1!

IN PROGNOZA...

Pazite na današnji natečaj! Najtežja naloga bo uganiti izid ping-pong tekmovanja. Vi kot pošteni državljani mislite, da bo odločala tehnika. Pa ne, pri nas odloča udri-sistem, ker tehnika zahteva sistematični trening. Vi nadalje mislite, da ne bo pri tem vplivalo občinstvo. Pa še kako! Tulilo bo, če bo sploh prišlo na tekmo...

ENA STARA O ADVOKATIH

»Obtoženi, pravico imate, da si vzamete odvetnika.«
»Raje ne, tovariš sodnik. Sklenil sem, da povem vse po pravici!«

PRED SEZONO PIVA

»Koliko litrov piva iztočite pri vas v sezoni?«
»Pa tako — sto dvajset.«
»Povem vam način, kako ga lahko iztočite dve sto štirideset.«
»Kako pa?«
»Da natakate polne vrčke...«

HOTELSKI GOST V LEKARNI

»Ne morem spati. Ali mi lahko priporočite kakšen učinkovit prašek?«
»Prašek proti mrčesu ali za spanje?«

V KMETIJSKEM TEČAJU

»Kako bi vi razlikovali pšenico od ječmena?«
»Enostavno! Sel bi v gostilno, naročil vrček piva in žemljo. To kar je v pivu, je ječmen, kar pa v žemlji — pšenica...«

RECEPT PROTI NESPEČNOSTI

»Kako vam je pomagal moj recept proti nespečnosti?«
»Krasno! Preden sem zaspal sem moral šteti do 24.788, sedaj pa zaspim že pri 24.703...«

SLABE IZKUSNJE

Profesor: »... In nato je dal Neron zažgati Rim na vseh koncih.«
Sin uslužbenca DOZ: »Ali ga je nato DOZ tožil za povrnitev škode?«

MAJOLKA KAJ SI STRILA...

Nekaterim gostinskim podjetjem je davek na alkoholne pijače pretveza za prekomerno dvigovanje cen

»Se enkrat dvakrat naj nabijejo davščine na vino, pa smo ven iz deficita!«

TEŽKA BOLEZEN

»Povejte mi, tovariš doktor, popolnoma odkrito, kako je z menoj. Pripravljen sem tudi na najhujše!«
»Dobro, dolžni ste mi 6000 dinarjev za vse skupaj...«

SLAB SERUM

Petru so dejali, da se mora dati cepiti. Peter pa je nezaupljiv:
»Čujte, poznam nekoga, ki so ga tudi cepili, pa je bil še tri dni mrtev.«
»Nemogoče!«
»Kako da ne — splezal je na drevo in padel z njega.«

NOČNI ČUVAJ

»Verujte mi, tovariš direktor, imam vse sposobnosti za dobrega nočnega čuvara. Zbudim se pri vsakem najmanjšem šumu!«

FRIZERSKA

»Kako si le upate briti stranke s tako umazanimi rokami?«
»Veste, danes ste vi prva stranka, pa si še nisem umil rok...«

MOČ NAVADE

Umetnostni zgodovinarji imajo družaben večer. Med dvema se razvije naslednja diskusija:
— Ali si že opazil, da je Jožetova žena izreden primer klasične lepote?
— Nemogoče! Iz katerega stoletja pa je?